

Nevzat Baloğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

20.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Beklemekti

Aşk beklemekti
Kalbine girip
Gözlerimden senin
Nasıl görüdüğünü
Göstermek için
Günlerce seni seviyorum
Demek istemekti.....
Benim hayallerime
Cam parçacıkları sokulmuş
Harabe dolu bir hikayenin
Aktörleri uzaklara gitmiş
Seni yaşamaya yaşlanmaya
Çekmeye çekilmeye
Şevmeye sevilmeye
Özledigime seviyorum
Gidipte ağlatacağına
Ağlatıpta öyle git
Dönmeyeceğin yollara
Konuşmayan gözlerine
Susmayan dudaklarına
Küskün kalbine
Ölümüne susarım karşında
Kuzgun ağlamıyacağım
Muhtemelen
Kalbinde ki sessizlik
Ruhundaki derinliklere
Gökteki uçurtmalara
Sabah güneşine
Denizin mavilerine bakıp
Birbirini özleyipte
Dokunamayan yıldızlara
Dönmeyecek.....
SAİRPRENS

Nevzat Baloğlu

Aşk beni hiç öpmedi

Aşk beni hiç öpmedi !
Öpseydi annem gibi öperdi galiba !
Ama annemde hiç öpmedi !
O yüzden hiç tatmadım aşkı

Sevgi beni hiç anlamadı !
Anlasaydı uğruna ölürdüm galiba !
Ama sevmedi hiç sevdiğim !
Ya kaçtı ya da sever gibi yaptı

Mutluluk beni hiç güldürmedi !
Güldürseydi mutlu olurdum galiba !
Ama kimseyle mutlu olmadım !
Seninle mutlu olduğum kadar

Nevzat Baloğlu

Aşk git demekmiş

Bir gün sevdiğin aşkına
Ne güzelsin anlatamıyorum
Güzelliğinin tarifi yok
Diyeceksin ve
Onun olmadığı her yerde
Onu özleyeceksin ona koşacaksın
Sensiz bu hayat yaşanmaz
Derken rüyaların bile kıskanacak
Senle benim aramıza
Sevdiğin insanlar girecek aklına
Kaybedeceksin kör olacaksın
Benimle yaşadıkların
Tattığın mutlulukları aşkı
Orda bırakacaksın belki de
Düşüneceksin düşündüğünü
Ama anlatamıyacaksın kendin
Bilmiyeceksin değiştiğinin farkına
Birşey yapamayacaksın
Kaybolacaksın değer verdiğin
İnsanların sana verdiği değerinde
Beni yavaş yavaş unutacaksın
Hatıraların bir anlamı kalmayacak
Döktüğün gözyaşların
Uykusuz kaldığın gecelerin
Tek başına sarıldığın yastığın
İslandığında yanaklarını öptüğünü
Bilinmiyecek senin yaşadıkların
Kimin umrunda olacak söyle
Kim bilecek senin çektiklerini
Senin onu ne kadar sevdiğini
Canının onun yanında
Nekadar kıymetsiz
Hiç değerinin olmadığını
Aşkımızı öldürecekmişin
Dönüp bana diyebilecekmişin
Sen yanımda ol yeter
Beklerdim rüyalarda biter
Sen gel de yeter
İlk aşkım

Nevzat Baloğlu

Aşk Gitmiş

Bu son sessizliğe
İki söz söyledin uzatmadın
Odanın lambası sönünce
Duvarların çatlakları
Gözyaşlarıyla doldu
Bu gece düşlere tutuluyor
Susuyor konuşmuyor
Kavgaların tadı kalmadı
Nereye gidecen
Canım benim acımasız olma
Boş bir yatak
Açık bir kapı
Uyuyan bir çocuk
Pencereler aralanmış
Bir kol çantası bir hırka
Çıktın gittin dönüşün yok
Karanlığa gömdün sessizliği
Gözyaşını döktüğümüz odaların
Yastıkta kokusu yok
Bir çocuk anne
Bir koca eş
Çeşmeden her su damladığında
Gece saat onikiyi gösteriyor
Duruyor gitmiyor
İsminin yankısı çıkmıyor odamdan
Bağırılmıyorsun artık bu odalarda
Konuşmuyor küçük dudakların
Beraber olmayınca geceler
Sabaha kadar ay tutulmuyor
Dönersin eski günlere dersin
Çıkarım bu evden senin gibi
Şahilde beklerim çözüm değil
Lambanın altında
Sarıldığımız o aksamı
Ay yüzüne değince
Yüzünün gölgesi
Benim yanığıma düşünce
Öpüyormu eskisi gibi soğukta
Sanıyorsun
Beklerim seni

Nevzat Baloğlu

Aşk kelebeđi

Bu sabah güneş
Penceremden odama girdi
Perdem saçların gibi havalandı
Kalbimde ki resmine dokundu
Ve içim hasretinle uyandı
Düşünüyorum ağlarken....
Her sabah nasıl uyanıyor!
Elbiselerini nasıl giyiyor!
Kahvaltısını nasıl yapıyor!
Nasıl işe gidiyor
Yolda hangi dolmuşa biniyor!
Kimler ona aşık olurcasına bakıyor!
Ne kadar yoruluyor kimlerle geziyor
Kimler üzüyor onu...
Kimler laf söylüyor kalbini kırıyor
Akşamları eve dönmek istiyormu!
Evinden nefret ediyormu mutlumu!
Evin önündeki bakkala uğruyormu!
Çocuđu var mı ona koşuyormu!
Eşi kollarını açıp sarılıyormu!
Sen yorulma diye !
Seni merdivenlerin başında...
Kucaklayıp çıkarıyormu sırtında
Sana süprüzler yapıyormu!
Çiçekler alıp karşılıyormu!
Karşına geçip seni dinliyormu!
Seni uyurken sabaha kadar izliyormu!
Saçlarını kokluyormu!
Seni seviyormu senin için ağlıyormu!
Senin saçlarını tarıyormu!
Saçlarından akan damlaları tutuyormu
Seni düşünüyorum!
Senin beni düşündüğünde biliyorum!
Sadece düşüncelerimizde kalmış
Bir aşk hikayesi mutlu oluyorum
Bir de konuşmayan mesafelerde
Sensizliği hissediyormusun kalbinde
Gözyaşlarım eskidi ama sen eskimedin
Seni her köşede her noktada
Her nefes aldığımda
Gözümde ki gülüşünle
Dudaklarındaki dilin
Tenime sinmiş kokun gibi
İsminin kulaklarımda ki
Çınlaması gibi seni özlüyeceğim
Ölünce toz olana kadar
Toz olup kelebeklerle uçana kadar
Uçmayı başarabilirsem omuzuna
Konarım ve
Seni Seviyorum.....
Daima da seveceğim derim

Nevzat Baloğlu

Aşk sen kokar

Yağmur yağarken
Sessiz sessiz
Saçlarına düşen
Damlalar....
Dokunurken saçlarının
Kokusunu özlüyorum
Kollarıma sarılsan sımsıkı....
Son öptüğün yerden
Bir daha öpsem
Yanakların kıpkırmızı olsa
Dudaklarımdan dudaklarına
Son bir nefes versem
Dudaklarım dudaklarını
Konuşmadan tutsa
Özlesem hatıralarımızı
Ve sonrada
Aklıma sen gelince
Aşk sen kokar.....
Şana sesimi duyurmak
İstiyorum duyuramıyorum
Ne kadar bağırısamda
Sesim içimi kesiyor
O kadar uzaksın ki yanımda
Ağladığımı hissediyorum
Ağlıyorum ağlıyorum
Senin gibi gözlerim doluyor
Bakamadım sen giderken
Arkandan yaşlı yaşlı
Ve sonra
Senin olmadığın her yerde
Aşk sen kokar.....
İki yol var biri sana
Biri de bana çıkarmı bilmem
Benim bütün yollarım
Sabırla sana çıkar
Ve sonrada
Aşk sen kokar.....

Nevzat Baloğlu

Aşkın ağır Geldi

Ağır geldi

Aşkın ağır geldi bedenime
Gözyaşların ağlamıyor
İsmin ağızımdan çıkmıyor
Öpmeyince konuşmuyor
Dudakların buz gibi
Soğukta unutulmuş bedenimi
Taşıyamıyorum seni kalbimde
Tutamam o mavi denizimde
Sevgine karşılık veremiyorum
Gücüm kalmadı seni yaşamaya
Nefesini koklamaya
Kollarıma girmeni bekliyemiyorum
Özlemiyorum seni
Acı çekiyorum korkma
Yalan söylemiyorum
Senin kadar sevemedim
Yarım kaldı inan çok yalnızım
İkimiz içinde acı çekemedim
Ağır geldi aşkın karşılık
Veremedim

Nevzat Baloğlu

Babam Olsaydı

Babam olsaydı
Ellerimi tutar
Saçlarımı okşar
Beni severdi
Babam olsaydı
Oglum derdi
Canım derdi
Gözyaşlarımı silerdi
Babam olsaydı
Omuzlarına alır
Kucagında taşır
Beni öperdi
Babam olsaydı
Kelimeler anlatamazdı
Onun yoklugunu
Beni koklardı
o da bana yeterdi

Nevzat Baloğlu

Bana bilmem ki deme

Beni benden iste
Olmaya gerek beklerim
Yorgunum sen olmaktan
Şeni sensiz yaşamaktan
Ölene kadar bekle demiyorsan
Değer vermiyorsan gülüpte
Bana bilmem ki deme
Şeni başkasına yazamam aşksız
Ölümü senin gözlerine sererim
Yaşamalıyım yavaş yavaş
İçine çekerek sessizce
Bana bilmem ki deme
Işıksız bir deniz kenarında
Dalgalar vururken ayaklarıma
Canlı canlı an ve an filim gibi
Kollarında ölüm ne güzel olur da
Bana bilmem ki deme
İliklerime sinmişken nefesin
Kalbim durdu susmuyorum
Gözlerim kapalı gece gündüz
Düşlerim papatyalar gibi özgür
Eğdirip başımı önüme dönüpte
Bana bilmem ki deme
Senle geçen yıllarım
Sana sarıldığım kollarımda
Senle geçen dakikalarımda
Senin için akmış gözyaşlarımda
Bir zaman çaresiz kalırsam
Bana bilmem ki deme
Ne kadar kolay zannediyorsun
Beklemeyi umutsuzca ölü gibi
Yatıyorum her gece yalnız
Bedeninden bedenime girmişsin
Çıkarması kolayımı zannediyorsun
Bana bilmem ki deme
Göğsüme yaslanıp dinle
Bıçağın girdiği yerlerden bak
İçindekileri çıkarıp parmakla say
Sana olan duygularımı gör yalnız
Bozuk para gibi harcama
Senden istediğim çok değil ki
Mahkum olmuşum sana
Bana bilmem ki deme

Nevzat Baloğlu

Beceremedim

Sensiz yaşamak
Ne kolay söyleniyor iki dudakla
Son nefesime kadar yaşamak
İçindeki pişmanlıklarla bitecekmi
Yas tutmaya gerek kalmadı
Seni artık bulamıyorum
Yalanlar yaşananları süpürdü
Dostların etrafa çekildi
Arkadaşlar gitti aşka
Yalnızlığa alışamadım rüyalarımda
Sensiz yaşamayıda beceremedim
Sarıl kollarıma bu yatak boş
Sıcaklığını hissetsin yastığım
Benim kollarında olduğunu hisset
Yanaklarından süzülen gözyaşların
Yakamozlar gibi pırıldasın yanaklarında
Sensiz yaşamakla yüzleştim doğarken
Gitme git yolun açık olsun bekleme
Kırpmadığın gözünü göremem ki
Arkan dönük saçların ne güzel
Önümde bir yanımda bir köşedeyim
Sensiz yaşamayı öldürdüm yatağımda
Seni gitmeden özledim yoklugunda
Vedalaşmadan gideceğin geceyi
Özledim özlediğin özleyeceğinde
Kal demeyi beceremedim
Sensiz yaşamayı unuttum
Anlamı olmayan rüyalar görüyorum
Hep aynı sokakta aynı köşede
Dökülen mektuplar çamura bulaşmış
Konuşmuyorlar artık sensiz
Nedensiz sebepsiz yaşarım
Sorgu suhal olmadan
Sensiz bu sokaktan geçerim
Korktuğumda karşıma çıkarsın diye
Hayallerimede küserim
Resmini astığım bu sokaklara
Bir köşeden bakıyorum
Elvada demek istemiyorum
Konuşmayınca bu sokaklara sensiz
Diğer köşeden sensiz çıkmayıda
Yalnız beceremedim..

Nevzat Baloğlu

Bırakın Sevim

Bırakın Sevim.....
Onun boş kalbini
İpeksi saçlarını
Fırtınalı dudaklarını
Kar gibi beyaz tenini
Bırakın Aşığımı.....
Terkedip kaçsada
Gözlerim onsuz dolsada
Yalnızlığı canımı yaksada
Çaresiz kalsamda
Bırakın Gitsin.....
Geceleri ağlasamda
Sabahları özlesemde
Kapıda gölgesini beklesemde
Özlemiyorum seni desede
Bırakın Ölsün.....
Sevdiği kollarda
Gittiği yollarda
Çok sevdiği ellerde
Benim olmadığım yerde

Nevzat Baloğlu

Bilmeli insan

Seviyorsan.....
Karşılıksız beklemeyi bilmeli insan...
Huzurluysan.....
Cancağzım demeyi de bilmeli insan
Bıaktımı.....
Şusup gitmeyi de bilmeli insan
İçtikçe.....
Sarhoş olmayı da bilmeli insan
Mutluysa....
Uğruna ölmeyi de bilmeli insan
Tekediliyorsa.....
Bırakıp gitmeyi bilmeli insan
Dönenleri.....
Sirtınında taşımalarını da bilmeli insan
Aşıkken...
Şemsi olmayı da bilmeli insan
Açken.....
Nefsi olmayı bilmeli insan

Nevzat Baloğlu

Canım Annem

Anne bu gece hastayım
Sensizim başımı okşarmısın
Gözyaşlarımı silermisin
Gelip yanaklarımı severmisin
Başımı dizlerine koysam
Saçlarımı tararmısın
Canım annem !
Bu gece bana masal anlat
Rüyama gel
Bu gece avuçlarında
Uyumak istiyorum
Ninni söyle sesini duymak
İstiyorum.....
Senin şevkatin yok bu gece
Nefesini özlüyorum
Kokunu özlüyorum
Bana oğlum de
Beni dizlerinde uyut....
Canım annem ! Beni özlediğini
Duymak istiyorum
Bana canım oğlum de
Gülüm de bitanem de
Okula gittimimde dönerken
Kollarında kaybolmak istiyorum
Canım annem...
Beni sev hemde çok sev
Benim annem ol
Mutlulugum ol
Canım ol
Seni hiç birşey unutturamaz
Seni çok seviyorum
Canım annem

Nevzat Baloğlu

Canım kefensiz toprak ister

Şahlandırır sancağı şanlı türküm !
Düşmanı topraktan denize dökün
Vatan evlatlar ölmez şehit olunca
Canım kefensiz toprak ister....

Aç yatar uyumaz neferim
Düşman gelince mermiyi sürerim
Milletim ! toprağıma nöbette siperim
Canım kefensiz toprak ister.....

Babalar analar düşmanla savaştı
Vatanımız için bir ekmeğı paylaştı
Süngüyü görünce düşman kaçtı
Canım kefensiz toprak ister....

Bayrağıımız tek dostumuz anam
Düşmanın gözü aç nasıl yatam
Sınırı geçenlerin alnına mermi çatam
Canım kefensiz toprak ister.....

Nevzat Baloğlu

Çok düşünemediklerin

Beni biraz acıttın
Birazda kalbime durdun
İnmen balyoz gibi indi içime
Gözlerim kapalı ağlıyorum
Sevgin azaldı yıkıntılardan
Korkma unutamadım...
Son kırıntıların batıyor içime
Paylaşmak istiyorum
Paylaşamadıklarım var bilmediğin
Çok düşünemediklerin.....
Geriye de dönemediklerin
Çünkü kapılar kilit tutmuyor
Aşkına faydası olacaksa
Seviyormuş gibi yapamadıkların
Seninle aklının bile almıyacağı
Anları yaşasam benim için
Çıldırırsan ben çıldırabilirmiyim
Sen çıldırmadıkça...
Seni o hayellerinde mutlu etsem
Seni arşın doruklarına çıkarsam
Hiç ölmüyecek kadar sevsem
Sen sevmedikçe...
Peki benim yalnızlığımı
Giderebilirmisin sen ölmüşken
Bak gökler senin gibilerle dolu
İçinde yıldız bırakmadın.....
Denizler aşka susamış
Denizleri kuruttun içimde
Ama hiç bir denizde sahile....
Senin gibi vurmadı

Nevzat Baloğlu

Dağlar çıplak

Dağlar çıplak
Yavan bahçenin kadını
Yollar sonsuz
Ufuksuz bir deniz
Dağlar varamaz sana
Günahlar anlatamaz
İçinde masum kadını
Kız çocuğunun rüyaları
El açıp gözyası dökmek
Hep bir kıbleye dönüş
Tüm vücutlar
Sanki o dönüş bir kurtuluş
Ne bir nefes fazla
Ne bir nefes eksik
Sadece göz açıp
İlk kez gördüğünde aşkı
Kapayana kadar gözünü
Kalpler yalnız atmaz
Gülün dikenine aşkı gibi
Sıkı sıkıya bağlı
Bir gövdede vücut arayan
Ağaç sarmaşıkları
Kanayan yaram gibi
Sadece senin değil
Benim durmayan saatim gibi
Kırmızı sana nehirlerle
Kalbim durmaz
Senden izinsiz
Gözyası akana kadar
Bilmezdimki
Tadını dudaklarının
O dur seni yasayan
Dudaklarımın ilk tadı
Bana can veren sevgin
İsterse noktamdan
Canımı alırsın
Heryerde güzelliğinin kokusu
Varsa dipten gerisi
Kalanı senindir askimin
Sen bitmişin başlangıcısın
Çünkü herşey bir
Başlangıcı özler
Her başlangıçta seni

Nevzat Baloğlu

Ekselans

Çayıma
Bir şeker düştü
Bir de aşk...
Kahıra matem yas
Erirken şekerini seyret
Demi kokla ekselans !
Çayın şekerini
Yavaş yavaş ele geçirdiğini
Sonrada....
Şekerin çaya
Tat verip tutsak
Ettigini.....

Nevzat Baloğlu

Erişilemeyen Kadın

Gecenin en güzel karanlığında
İçimde kendimi öldürdüğüm
Tanımadığım bir yerde
Bir ömür kadar uzakken
Bir nefes kadar yakınım
Hoş geldin kadını
Ben seni hayal ederken
Anlatamadığım duygularımda
Anlamını bilmediğim
O karanlıktan
Gözyaşlarınla dokundun kalbime
Bana nefes verdin
Bana hayatımı verdin
Bana kendini teslim ettin
Yıktın duvarlarımı
Yıktın geçmişimi
Öldürdün sensiz
Geçen zamanımı
Tekrar doğdum
Masmavi derinliklerden
Bembeyaz gelinliklerden
Kanadını açmış kuşlar gibi
Uçuyorum özledigime değmiş
Yalan ömrümü
Sildin herşeyi unutturdun
Sevdiğin herseyde ben
Sevdiğim herseyde sen
Bulduk birbirimizi
İlk olamamış hayatımın
İkini yaşattın sen
Mutluluğum benim
Sabah senle uyanıyorum
Uyanınca senle kalkıyorum
Sarıl bana aşkı
Kalan ömrüm senindir
Artık saymıyorum mutsuz anlarımı
Artık saymıyorum ağladığım günleri
Artık beklemiyorum gülmek için
Mutluluk aklıma geldi
Tebessümlerimde seni gördüm
Ben mutlu oldum
Sen de mutlu ol
Sana mutluluğu yağmur
Damlalarında biriktirip
İçine gözyaşlarımı koyup
Aşkımı sevgimi ve mutluluğumu
Ekleyip sana o damlalarla
Yıkıyıp dolaşan saçlarını
Tek tek ayırıp tarayacağım
Ve tenine değen her damlada
Beni göreceksin hissedeceksin
Damarlarında gezip

Senin kalbinde yaşıyıp
Kalbine sahip olacağım
Sen mutlu olmuşsun
Çünkü mutluluğunu bana
Teslim ettmişin bende tüm
Kalbimle mutluyum
Biz hiç ayrılmıyacağız
İşte sen benim içinde
Bende senin içinde
Ölene dek mutluyuz
Erişilemeyen kadınıma
Kavuştuğum en güzel
Mutluluksun sen

Nevzat Baloğlu

Gazoz kapakları

Gazoz kapaklarını aya astım
Rengarenk bilyaları gömdüm
Yıldızları sensiz özledim
Rüyalarımda yaktım alev alev
Yatağımı gözyaşlarım götürüyor
Sensizlik bitmiyor aşksız gecelerde
Kadınım söz verdi dönmiyecek geri
Herseyden bir parça oruç tuttum
Niyet ettim sana nefsimi yendim
Yazdığım kalemi kılıç biledim
Mutlu adam evinden kaçtı
Nakış işledim denize ismini
Sensiz ekim toprağa aşkı nafile
Yazma yazdım saçlarından beline
Teninde durmayan gözyaşlarımı
Dudaklarımla tattım tek tek
Seilmeyen aşk kör oldu seninle
Cenneti bilmeyen ölmeyi bilmeyince
Kalbi atmayana saat durmuyor inan
Kayıp sokaklarda yalnız aşığım
Ben doğunca öleceğimi anladım senle
Kendini bilmeyen seni anlamıyor gülüm
Derdi olmayanın aşkı da olmuyor
Günahı olan seni unutmaz asla
Zincirler dayanmıyor bu gecelere
Nerden gideceğimi bilmiyorum eve
Sen olsaydın yorulmazdım bu yolda
Sensizlikte bu kadar oluyor aşk
Güneşi siliyorum hergün göstermez seni
Pencerelere çiçek bırakıyorum alırsın diye
Gördüğüm tüm lambaları sayıyorum
İzlerin silinmemiş bu şehirde
Yalnızlıkta aşktan bedenim özlemiş
Beğenmez kendini beğendigi kadar
Seviyorum artık sevdiklerini
Yetişemiyorum beni bıraktığın yatağa
Bak uykum geldi ayrılacam yine
Çektim dizlerimi karnıma
Bağladım ellerimi başıma
Kapattım gözlerimi
Koydum başımı yastığıma
Nabzın atıyor sesin kulagımda
Uyuyorum mutlulukla rüyalarımda
Uyanacağım senle baş ucumda

Nevzat Baloğlu

Göresim geldi gidenleri

Ben ölmeden önce ölmüştüm
Nereye gidersin eyvah başıma
Geçmişim bitti kalmadı günüm
Ey ölüm ne kadarda suskunsun
Ne kadar yavan geçmişsin mutluluk
Acımasızca batmış yıllarca kalbime
Sevdiklerim cam parçası gibi
Hayat acımaz dediğini yapar
Ama bugün ama yarın başa çıkarsın
Geldiğin yere bağıra bağıra
Açsın tuttuğunu götürürsün
Azraille hoca sela verip okutursun
Ne hayatmış süsü kalmamış
Edebli bile ölemiyorsun anla
Konuşmaktan direği eğilmiş dilin
Herkes konuşuyor susmuyor
Zamanı gelince de susmuyorsun
Geleceğim yeter keder gözyaşı
Kim ağlayacak arkalardan gülecek
Cenaze namazımda bakim
Yüzüme söyleyin arkamdan söylemeyin
Hatalarımda duymasın kullar
Yalan para etmez giderken karanlığa
Gel al dersin canımı almazsa azrail
Seni ağlatana kadar susmaz
Vicdanın geri gelmez
Acıların beklenmez neşeli günlerde
Kötüler ölse adaletmi sanırsın
Adaletin ne olduğunu bilmeden
Bildigin herşeyin yalan olduğunu
Bilsende ölünce dönemezsen
Al gidelim gidenleri görelim
Gidenleride özledim bilmeden
Doğrumu yanlışımı yaşadım
Göresim geldi geride kalanları

Nevzat Baloğlu

Güzellik

Yine sabah oldu güzellik
Dünyada hep sabah olsa
Seni görsem güneş doğmadan
İlk ışığım sen olsan
Vücüduma sen değsen ilk
Nefes alsa vücudum iliklerinde
Bütün vücuduna sarılsa
Yaşlansa vücudundaki ben gibi
Saçlarındaki beyazların gibi
Tutsa ellerim dudaklarını
Bekle hazırlanıp yetişecem sana
Otobüse binmezsen endişelenirim
Sensiz sabah sabah çekilmez
Hele birde sen durakta
El kaldırınca bayılacak oluyorum
Bir baksan gözlerime yanılmaz
O soguk sabah yağmurda
Kalbimi çaldığından haberin yok
Otobüs durdu içim kıpır kıpır
Büyük bir sessizlik başlıyor
Sabırsızlanıyorum işte o an
Yanıma oturursun diye
Kalbim duracak gel otur
Yerin hazır seni bekliyor
Her sabah ki gibi tekrar tekrar
Ne güzelliğisin sen nesen sen
O yol ne güzel bir yol
O yolculuk ne güzel bir yolculuk
O başını çevirmen yanına
Yanakların ay gibi arkada gel gör
Benim gibi seni izlemek ne güzel
Günde bir sabah ilaç gibisin
Söz vermişim gibi beklemişim
Her sabah doğan güneş gibi
Aklım kısmet kalbim aşk diyor
Bak gidiyoruz otobüste bir sallantı
Saçların havalanıyor havalı havalı
Hemen arkadayım bir karış
Her nefesini kokluyorum ezbere
Sanki elimi uzatsam dokunacam
Konuşsam ne dersin acaba
Benim yüzümden küsermisin
Güzellik sabahlara cesaretsizim
Sen farklı ben hayal sanki
Yol bitmek üzere ayrılık vakti
Ben durağa geldim kalkıyorum
Başım düğmeye bir daha baksam mı
Özlerim sabaha kadar bakmasam şimdi
Farkındamısın ayrılıkta güzellik
Üzülme ben yine erken kalkarım
Aynı saatte aynı durakta
Aynı otobüsle gelirim

Kaldır elini tutarım belki
Kollarına girerim sarılıp
Çekerim seni birgün
Ö otobüse güzellik kol kola
Beraber yolculuk ederiz

Nevzat Baloğlu

Kalbinde olsam

Uzaklarda olmaktansa
Kalbimde olsam
Sığmazmıyız
Dudaklarında olmaktansa
Yüreginden olsam
Dokunmazmıyız
Özleten olmaktansa
Özlenen olsam
Beklemezmiyiz
Arkadaşın olmaktansa
Aşkın olsam
Sevmezmiyiz
İki şehirde olmaktansa
Aynı evde olsam
Yaşayamazmıyız
Gözyaşın olmaktansa
Gözünde olsam
Göremezmiyiz
Hasretin olmaktansa
Mutlulugun olsam
Düşünmezmiyiz
Yalnızlığın olmaktansa
Sevgilin olsam
Sarılmazmıyız
Gecelerin olmaktansa
Gündüzlerin olsam
Aramazmıyız
Yalanın olmaktansa
Gerçeklerin olsam
Yazmazmıyız
Yıldız olmaktansa
Günesin olsam
Seyredermiyiz
Acıların olmaktansa
Rüyaların olsam
Hayal kurmazmıyız
Düşlerde olmaktansa
Prencesim olsan
Unuturmuyum
Unutulan olmaktansa
Beklenen olsam
Sevilirmiyim

Nevzat Baloğlu

Karanlığa gidiyorum sensiz

Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını
Kapalı dükkanların ışıklarında
Kopmuş botlarımı yere sürüyorum
Rüzgar boynumdan içeri giriyor
Soğutuyor içimi titretiyor
Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını
Yüzüme değiyor yağmur
Yanaklarımdan süzülüyor yavaşça
Boynuma akıyor buz gibi
Sarıyor bedenimi ıslak elbiselerim
Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını
Kimsesiz her köşeden dönüşte
Hiç gitmiyor aklımdan gözyaşların
Başım eğilmiş çok yalnızım
Duymuyorum içime bağırınları
Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını
Karanlıkta yankılanıyor yağmur sesleri
Kuşlar cıvı cıvı sokakları kovalıyor
Ölüm bile kısmetinin peşinden gidiyor
Yalnız bir adam geliyor masum
Kıymetini bilmiyor bu şehir sokakları
Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını
Son durağa geliyorum yüzümde çizgiler
Ellerim buz gibi ayaklarımda nasır
Sokakların sonu gelmiyor sensiz
Yetmiyor akşamlar seni yaşlanmaya
Çok özlüyorum sokaklarda o kadını
Karanlığa gidiyorum sensiz
Nedensiz özlüyorum dudaklarını

Nevzat Baloğlu

Küçük Aşk

Üstümde hiç hırka yoktu
Soğuk bir ayrılışın ardından
Sokaklar yalnızlığımda dondu
Sadece kaybolmuş çocuk yoktu
Duyduklarım kulaklarıma susuyordu
İçime küfürler saplandıkça
Öldürüyordu gülüşlerimi
Aç gezenlerin mutluluğu
Mahallemizi şenlendiriyordu
Tok bakışların sonu olmayışı
İçimi demir kesiyordu
Mazlum mazlum bakıyordum
Yokluğa bu kadar ihtiyacımız varmış
Yolum bitmiyordu ıslak ıslak
Her köşede bir kalbimde
Yağmurlarda çocuklar oynuyordu
Çocukça aşklar bitmiyordu
Lastik ayakkabımda yamalı kazagımda
Patlak teker arkamda komşunun kızı
Bitmiyordu evin yolu
Yağmur kirpiklerime değdikçe
Yolumu görmüyordum heyecandan
Beni kucaklamış iki kol
Isıtıyordu vücudumu
İstesemde duramıyordum
Artık o yol aynı sokaklarda
Yağmur öyle yağmıyor binalardan
O kollar öyle tutmuyor yalnızlıktan
Ben aynı mahallede yaşadıklarımı
Anlatıyorum aynı tadı vermiyor
O küçük çocuğa

Nevzat Baloğlu

Mersini yazıyorum

Mersini yazıyorum
Sana hapis tutsak esir olmuş
Bir köşesinde unutulmuş bir adam
Ve susmuyorum.....
Mersini yazıyorum
Bırakıp gittiğinden beri sıcak
Yalnız terkedilmiş bir aşk
Ve gülmüyorum.....
Mersini yazıyorum
Sen ayak bastığında tutsak
Seni ezberine kazımış bir sevgili
Ve unutmuyorum.....
Mersini yazıyorum
Bir gün dönersen diye özlüyorum
Sana bir can bir mezar bırakıyorum
Ve gidiyorum.....
Mersini yazıyorum
Seni gözyaşlarından tanıyorum
Giderken bıraktığın saçlarını tutuyorum
Ve seviyorum.....

Nevzat Baloğlu

Mutluluk

Mutluluk
Sensin ilk dokunuşum
Geceler boyunca ağladığım
Adını içimden çıkaramadığım
En büyük yalnızlığımın
Sen mutlulugumun adısın
Karanlık sokaklarda yürürken
Yıldızların üstüne döküldüğü
Yağmurların bana seni anlattığı
Karlara sokaklarda sana
Bembeyaz gelinlik yaptığı
Telli duaklı canımsın
En güzel hikayemsin
Seni anlatıyorum
İçimdeki yalnızlığımın
Odamda yapayalnız seni düşünüyorum
Gözlerimi açtığımda karanlık
Gözlerimi kapadığımda
Aşık olduğum yüzün
Zaman geçiyor bak sabah olacak
Ben seni yine geceye ve yalnız
Sokaklara teslim edeceğim
Ve tekrar sana döneceğim
Aklımda kavuşmamız
Yüregimde dönmeyeceğin
Korkusu olacak ama
Sen benim yarınımsın
Sonuna kadar beklediğim
Hayatımın anlamısın
Bu gece odamda seni yine
Düşlüyeceğim ve hatıralarım
Aklıma gelince onlardan
Mutluluk yapacağım
İnsan yalnızken mutlu
Yürürken sokaklarda mutlu
Ayrıken mutluysa
Ölüm ayırdıktan sonra
Yine mutluysa
İste gerçek sevgiyi bulmussa
Karanlık odalar sokaklar
Bu şehir zindan değil cennetin olsun
Mezarıma adını yazdıracağım
Gelip ziyaret edecek olursan
Senden unutmadığımı anlarsın

Nevzat Baloğlu

Mutluluk seni bekliyorum

Sen gözümde bir avuç
Hayalimde esir sana kaçıyorum
Kovalıyorum seni bu şehirde
Herkezden yüzüm kaçıyor boşluga
Ayyaş sokaklara bağıyorum
Sana kavuşmadan her zamanki gibi
Hasrete asılıyorum ter ter olmuşum
Göklere çıkıyorum korkmadan
Kime yalvarıyorum boş pencereler
Senin duruşunda yakıyorum yıldızları
Ben gülüşünü seviyorum
Susuyorum her yerde bağırim yanıyor
Rüyalarım girildiğinde seni boğuyorum
Tekrardan ve tekrardan yaşıyorum
Herşey gözlerime akıyor su gibi
Sana çalıyorum bu bedenimi
Akıyorum sessizlikten usul usul
Sesini duyuyorum içimde bir neden
Konuşmak zor geliyor bedelsiz
Ağlayan göz yaşını seviyorum
Tek tek yıkıyorum ellerini
Kollarımda ıslak ıslak sarılışın
Neden gözlerim kapalı acıyor
Her yer o kadar soğukki çok üşüyorum
Gezmekten sürretinle caddeleri
İçime bağıyorum bağıra
Yanıyor bedenim susuz karış karış
Sürünüyor konuşmuyan sensizliğim

Nevzat Baloğlu

Ne olur hiç başlamasın

Bir bakışla başlayıp
Gözyaşıyla bitecekse
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Sonunda başka limana
Demir atacaksan kancasız
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Zindana hapsedeceksen
Bir kilit vur kalbime
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Bana bakıp güleceksen
Benide terkedip gideceksen
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Yalnızlığımı dolduramıyacaksan
Bir sebep bul tüyden
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Beni önce sevip
Sonra dert edeceksen
Ne olur hiç başlamasın
Aşkımız.....

Nevzat Baloğlu

Orta kahve olsun lütfen..

Bir fincan
Tenimde kahve...
İçimde sen kokuyorsun
Orta bir kahve olsun lütfen...
Batık bir gemide yalnız
İçelim başbaşa !
Yalandan sigara dumanlarını
Çek bırak gözlerime bak
İçimden akıp gitsin servetin
Falımda çıkmış falcı bacı....
Anlatta kalp gözüme dokunsun
Ben onu bir kahve falında
İçecek kadar kısa sevdim

Nevzat Baloğlu

Sevdim

Seni sevdim
Suçtun benim için
Çünkü ben
Suçumu da
Sevdim.....
Bekledim seni
Sabırsızca
Dönersin diye
Seni sensiz
Yalnızlıkta da sevdim
İste anlamsız
Tarifi olmayan
Ben sensizliği de
Sevdim.....
Bazen
Herşeydin düşlerim de
Hayallerimde
Batıyordun
Dağların arkasına
Güneş gibi
İşte ben senin
Güneş gibi batışını
Sevdim.....
Ya da kalbimin bir
Köşesinde karanlığa
Gömülüyordun yavaş yavaş
Ben seni
Kalbimin en
Karanlık köşelerinde
Sevdim.....
Gözyaşların da neydi
O acı veren
Yalnızlıkta boğulan
Ben gözyaşların da
Boğulan
Bıraktığın delikanlıyı da
Sevdim.....

Nevzat Baloğlu

Sonra kadarsın

Çık gökyüzünde dinle onu
Deniz sürgünken limana
Güllerin dikenini batmışken toprağa
Kafamda beklemekten
Yorulmadın mı nereye gittin
O seni aklına almadıktan sonra
O seni sormadıktan sonra
Gözlerine bakmadıktan sonra
Ellerini tutmadıktan sonra
İstedigin kadar o benim de
O seni yakıştırmadıktan sonra
Hayatına girmediikten sonra
Seni yoktan var etmediikten sonra
İste sonrası yok.....
Düşündüğü kadarsın
Kalbine girdiğin kadarsın
Gözünde gördüğü kadarsın
Saçlarını okşadığı kadarsın
Vermek istediklerini aldığı kadarsın !
Ve sonra hiç düşünmedin mi
Hiç düşünmediğini seni
Ne kadarsın !
Ne yaparsın vazgeçemiyorsun
Bir sigarayı yak derince çek ! bırak
Dönerse senden birşey almıştır
Dönmesse içindekileride alıp
Gitmiştir.....

Nevzat Baloğlu

Susmak aşktır

Bir insan suçsuz
Oldugunu bilirde bile bile
Yalvarırmı yalvardım !
Bazen boş duvarlara
Bazen içimin karanlığında
En çokta kendime
Kendi kendime zarar
Vermemek için yalvardım
Hiç iftira atılıpta.....
İftiraya doğru dedinizmi
Bile bile iftiraya güldünüzümü
Güldüler güldüm !
Bazen zorluklara
Bazen onları duymak için
En çokta kendime
Kendi kendimi
Güldürdüğüm için
Hiç ölecek oldunuzmu.....
Ölecek duruma getirenleri
Bile bile öldürmedinizmi
Öldüler içimde söylemedim !
Bazen kollarımda
Bazen yatağımda
En çokta kalbimin
Bir köşesinde öldüler

Nevzat Baloğlu

Yalanların aşkı

Yine gidiyorsun tartışma
Döndün arkanı başını eğermisin
Görmüyorsun olup dönmeyenleri
Dökülenleri toplama eskimiş anılar
İlmik kıymık ektiğin tarla kalbimi
Yazarmısın unutturmusun
Ne acı çektiğimi kim bilir
Sabahlayan geceleri yıldızlara
Batıyorum gün geçtikçe
Heryerim senden çıkamıyorum
Dizlerim tutmuyor inan basamıyorum
Git güzel güzel hayallerimdeki gibi
Vedaya gerek yok karanlıkta
Sesimi dinle gölgeni bırak sadece
Birde kokumu çek içine
Yalnız kalma korkarsın kadınım
Bilinmiyen bitti kalanlar unutuldu
Gerisi yalanların marifeti.....

Nevzat Baloğlu

Yalnız

Yalnız uyuyan kimsesizler vardı
Kalabalıklarda kendini arayan
Birbirinin önünden geçen
Yüzler vardı tanınmıyan
Hiç birbirini görmeyen
Kalpler vardı yalnız ağlayan
Yorğun bedenlerde
Konuşamayan birbirine bakmayan
Günahlar vardı affedilmeyen
Mutluluklar vardı kavuşamayan
İçinde hapsolmuş sevgiler vardı
Unutulmuyan aşklarda
Yaşanmışlıklar vardı masum
Anlatılamayan duygular içinde
Her sokakta köşeyi dönen
Kırgınlıklar vardı bir daha gülmeyen
Küçük bedenler vardı
Yorğun hayatlarda umutsuzca
Koşan avuçlar vardı kapanmayan
Karanlıkta kaybolan yıldızlar vardı
Güneşi gecelere kilitleyen
Derin düşlerde ağlayan
Senin olmayan neyim vardı
Sensiz olmayan

Nevzat Baloğlu

Yokki bir sen

Yok ki sabahlar
Seni gecelere taşısın
Seni içimden çıkarsın
Bana geçmişimi hatırlatsın
Bana yaşadıklarımı anımsatsın
Seni koklasın unutsun
Seni başının üstünde tutsun
Seni kollarında sevsin
Seni kalbine eksin
Yokki bir sen daha...
Senin gittigin yerde sönsün
Senin dokundugun yerde ölsün

Nevzat Baloğlu